

vsaj enkrat v življenju že vrat prerezal. Tiskati bi jo pa morala tiskarna »Jutra«, pa bi bilo vse dobro!»

Možje so zmajevali z glavami, ker si niso mogli predstavljati, kako je kaj takega mogoče. Nadaljeval je go spodar: »Čudno, da je možna taka zloba, taka strankarska zagrizenost naših liberalnih šolnikov, da odklanjajo knjigo, ker jo je spisal naš somišljenik in jo je tiskala naša tiskarna. Pa, če je njihova zagrizenost taka, vemo, kaj je naša dolžnost!»

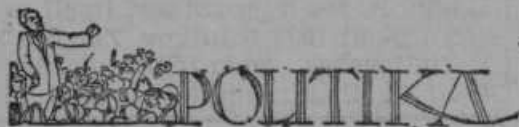
»Jaz vem, kaj bom storil«, je dejal načelnik šolskega odbora.

»Ako pa mislijo ti ljudje prenesti politični boj celo na to polje, tedaj se naj zavedajo, da bodo oni podlegli, a ne mi!»

»Tako je«, so mu pritrdili možje. Gospodar pa je končal razgovor:

»Možje, na zgledih in dejstvih ste se prepričali, da imamo opraviti z zlobnimi, nas kmete zaničujočimi ljudmi in sovražniki vsakega našega dela in napredka. Njihovi listi so kakor pljunki v naš obraz, v našo lepo vas! Pri njihovih listih jim bomo sedaj, ko prihaja čas agitacije za »Slovenskega Gospodarja«, povrnili milo za drago!»

»Bomo«, so zagotovili možje in se razšli ...

V NAŠI DRŽAVI.

Kralj zopet v Beogradu. Kraljeva družina je zopet zapustila Bled ter se preselila v Beograd. V Beogradu so se pri kralju takoj oglašili ministrski predsednik dr. Korošec in drugi ministri.

Javno pismo na kralja. Angleški časnikar Steed je priobčil javno pismo na kralja, v katerem svetuje, da se naj Radičevci spametujejo. Pravi, da pisma ni mogel nasloviti na ministrskega predsednika dr. Korošca, ker se boji očitkov Hrvatov, zakaj da javno zagovarja delo tega najodličnejšega Slovenca. Že s to opombo je seveda odobril modro postopanje vlade dr. Korošca.

Politično pismo Radičeve žene. Kar nenadoma se je pojavilo v politični debati pismo Radičeve žene, ki je pisala Društvu narodov v Ženevo. Pismo je pa tako, da ni z njim zadovoljna vlada, ker spravlja v javnost stvari, ki so strogo družabne. Pa še manje je s pismom zadovoljna radičevsko-demokratska kompanija, ki odločno izjavlja, da ji o pismu ni bilo nič znanega in da se ne strinja vsebina pisma z radičevskim programom. — Zdaj se na Hrvaškem celo ženske zaganjajo v politiko! Da bo ja še bolj smešna vsa radičevska politika!

Skrb države za naše izseljence. Do sedaj se naša država ni nič brigala za naše izseljence. Še le vlada g. dr. Korošca, v kateri je član našega Jugoslov. kluba Barič socialni minister, je vlada sklenila napraviti do-

govore z državami, kamor se izseljujejo naši ljudje, dogovore, ki jim bodo zagotovili zadovoljno življenje. Ker je do 200.000 Slovencev v drugih državah zaposlenih, je to za naš narod velikega pomena.

Zakaj država ne izplača vseh dolžnih svot? Od raznih strani prejemamo vprašanja, zakaj država ne izplača dolžnih svot, zakaj ne izplača pokojnine v dinarjih namesto v kronah itd. Odgovor je: Državi primanjkuje gotovine. To se pojavlja še posebno zaradi tega, ker radičevci in demokrati po Hrvaškem agitirajo, naj se ne plačuje davke. Vlada je zato v teh krajih bolj strogo začela davke pobirati. Slovenija plačuje točno in tu je ostala dosedanja davčna praksa.

Zakaj država nima denarja? Pomanjkanje denarja ima svoj vzrok v tem, ker so bile slabe letine kar po vrsti, pa ni bilo izvoza, zato pa tudi ne denarja. Poleg tega je bilo državno gospodarstvo pod vladno Pašiča, Pribečeviča in Radiča do skrajnosti zapravljivo in so se viri državnih dohodkov zelo izčrpali. Država mora najeti posojilo, da pride do rednega gospodarstva.

Opozicija zoper gospodarsko okrepitev države. Radičevci in Pribečevičevci divjajo zoper posojilo. Oni vedo, če ga vlada dobi, bo zadovoljila državljane in izpolnila njihove upravičene zahteve. Kdo bo pa potem še na Radičevce in Pribečevičevce mislil. Zato so zoper posojilo in s tem so zoper gospodarsko okrepitev naše države.

V radikalni stranki pomirjenje napreduje. Vse želje opozicije, da pride do razkola, že imajo jetiko.

Odbori narodne skupščine imajo redne seje in pripravljajo gradivo za zasedanje.

★

V DRUGIH DRŽAVAH.

Italija se razburja zaradi odkritij o Orjuni. Eni pravijo, da zato, ker so

orjunaši tam požigali, drugi pa, da zato, ker so bili nekateri od bivših orjunašev italijanski vohuni. No, lepa reč!

Beg Zogu naj bo kralj! Naša vlada je izjavila, da nima nič proti temu, če je Beg Zogu kralj, ker je sicer ostal isto, kar je bil preje, zaupnik Italije.

Z Avstrijo nova pogajanja. Ker so se trgovska pogajanja z Avstrijo že svoj čas prekinila, ni prišlo do dogovora. Sedaj sta dr. Marinkovič in dr. Seipel o tej stvari ponovno razpravljala in se bo pogajanje v kratkem začelo. Upati je na uspehe posebno, kar zadeva Štajersko.

Angleško-francoski dogovor je — Amerika pokopala. Anglija in Francija sta se dogovorili glede pomorske politike. Tega dogovora pa sedaj Amerika ne prizna. V kolikor se bo sedaj ta dogovor spremenil, v tolko se bo pokazal vpliv Amerike na Evropo.

Vstaja na Španskem se je nenadoma pojavila, pa je bila tudi nenadoma zadušena, da ni prišlo do nobenih uspehov. Upornike so pozaprl. General Primo de Rivera bode zato mirno slavil jubilej svojega nasilnega vladanja.

Turčija — kraljestvo? Kaj se naenkrat Turkom naslov kraljestvo tako dopade, ni znano. Znana je pa na mera, da hoče tudi vladar Turčije, Kemal paša, si dati naslov kralja. Kemal paša je zelo evropski, moderen človek. Kljub vsemu uporju je odpravil sedaj turško pisavo in uvedel našo latinico.

Komunistični rovi skritega in zato nevarnega hujskanja so se zopet v vseh srednje-evropskih državah odprli. Najbrže je prišel iz Rusije denar! V vseh državah, tudi v naši, so se zato vršile preiskave pri komunistih. Tiste, ki so bili nedolžni, so pustili pri miru, krivce pa so zaprli. Evropske države pač nočejo boljše-vikov in komunistov in imajo prav!

ZA NEDELJO Veliko vprašanje.

Pred svoje nasprotnike je stopil nekoč Gospod z vprašanjem: »Kaj se vam zdi o Kristusu?« Od tega časa to vprašanje ni več utihnilo; vedno je živelo; ob njem so se ljudje odločevali za Kristusa, ali proti njemu. Na to vprašanje si moramo dati čisto odločen odgovor tudi mi. Živimo v časih, ko se slišijo glasovi, da Kristusa več ne potrebujemo, da, nekateri besnijo proti njemu s sovraštvom, kakor nekdanji Kristusovi sovražniki med judovskim ljudstvom in govori-jo: »Proč s Kristusom, škodljiv nam je!« Kaj se nam zdi o Kristusu sredi tega duhovnega boja? Par slik, pa nam bo jasno, kaj nam je držati o Kristusu.

Zenitnina v Kani Galilejski. Kristus je navzoč, ko se vežeta dva mla-

da človeka za vse življenje, ko ustanovljata novo družino. Kako blagoslovljena za mladoporočena je bila ta Kristusova navzočnost! Kolikokrat se ponavlja ta blagoslovljeni prizor! Kristus je povzdignil zakon v zakrament. Kolikokrat se sklepajo življenjske zveze in se ustanovljajo družine, hoče biti Kristus skrivnostno pričujoč in hoče blagosloviti ta korak z nebeško milostjo. In kjer novoporočenci sprejmejo Kristusa z odprto dušo, kjer ostane zakon tak, da tam ostane lahko tudi Kristus, kako blagoslovljen je tak zakon! Kako postane tak zakon res prava zveza duš, kako sta si zakonska v medsebojno podporo, kako dvigata v pravi sveti ljubezni drug drugega k Bogu, kaka lepa vzgoja otrok je v taki družini, koliko dobrega teče iz take družine v svet! Zraven teh srečnih zakonov, ki imajo svojo srečo od Kristusa, je treba pogledati malo v one današnje zakone, ki so bili sklenjeni brez Kristusa, v katerih se tudi pozneje niso

brigali za Kristusa, pa vemo, kaj je nam držati o Kristusu.

Drug prizor: Jezus sredi otrok. — Nekateri stojijo ali klečijo okoli njega, druge ima v svojem naročju ter imajo uprte svoje oči v njegovo milo obličje, a on jih z izrazom neizrečene ljubezni na svojem licu blagoslavlja. Kristus je ostal sredi otrok tudi naprej. Kjer vzgajajo starši svoje otroke po Kristusovih načelih, kjer jih skušajo navajati na Kristusa z molitvijo, s službo božjo, s pogostim sv. obhajilom, tam je Kristus sredi otrok. Kjer je prava krščanska šola, je sredi otrok Kristus in oni pijejo iz njega blagoslov za nadaljne življenje. In koliko je tudi še odraščajoče mladine okoli Kristusa, pa ga tako navdušeno in z ljubeznijo gledajo s svojimi mladimi očmi, so navdušeni za njegove nauke in jih hočejo imeti za smernice v svojem življenju, hodijo velikokrat k njemu in mu odpirajo svoje duše. Ali ni Kristus sreča tem otrokom, tej odraščajoči mladini? Kaj bi bili vsi ti tisoči in milijoni mladih src brez Kristusa? Kaj? Vidite lahko to vsak dan.

Kristus med žalostnimi, potrtimi, bolanimi. Kako usmiljenje mu sije iz obraza, kako govorijo njegove ustnice: »Množica se mi smili«, kako se sklanja k njim, kako jim govori mile besede, kako so potolaženi, okrepani, koliko jih je ozdravljenih. In odkar je lahko zapisal sv. Pavel besede, da se je prikazala v Kristusu ljudomilost Boga in Zveličarja našega, stoji Kristus med trpečimi ljudmi s svojim usmiljenim obrazom, z razprostrtimi rokami, z odprtimi srcem in govori: »Pridite k meni vsi, ki se trudite in ste obteženi in jaz vas bom poživil.« In koliko žalostnih, potrlih, obupanih src, koliko nesrečnih, koliko bolanih se je oziralo tekom vseh krščanskih stoletij v usmiljeni Kristusov obraz, ga je gledalo razpetega na križ, je klečalo pred njegovim tabernakljem in je pilo iz njega tolažbo, uteho in pomoč. Da, vse to skoraj brezmejno morje gorja in bridkosti, ki valovi po vsem svetu, kaj bi bilo brez Kristusa?

Kristus pri Jakobovem vodnjaku z grešno Samarijanko, Kristus ko mu kleči pri nogah Magdalena, Kristus, ko kliče z drevesa krivičnega Caheja. Kako so se te duše, zapletene v greh in strast, vse nesrečne v takem življenju, oprostile pri Kristusu teh vezi in se dvignile ob njem k novemu življenju. In za temi jih vidiš vsa sto letja po vsej zemlji na milijone, ki so se tudi pri Kristusu rešili teh žalostnih in nesrečnih vezi, vidiš, kako so se oni, ki so res odpirali svoje duše Kristusu, ki so bili v vsem svojem življenju tudi v besedah in mislih pravi učenci Kristusovi, kako so se dvignili ob Kristusu do svetlih višin življenja. Kolikim dušam je Kristus res bil, kar je rekel o sebi: vstajenje in življenje.

»Kaj se vam zdi o Kristusu?« Če gledamo, kaj je Kristus svetu, kaj je tolikim in tolikim človeškim dušam, moremo priznati: »To, kar je Kristus

ni nihče drugi, Bog je, naša sreča je.« »Kaj se vam zdi o Kristusu? Ali bi mogli živeti, shajati brez njega?« — Priznati moramo: »Nikakor ne! Kako bi bilo brez Kristusa v naših dušah, v naših hišah, v naših krajih?« Zato pa h Kristusu, še veliko bolj h Kristusu! V naše duše še več luči po Kristusovi besedi, še več moči in življenja po Kristusovi milosti! Naj postane Kristus Odrešenik in Izveličar vsakega izmed nas, potem bomo znali dati odgovor na vprašanje: »Kaj se vam zdi o Kristusu?«

Važno delo nemških katoličanov. Na Nemškem se je združilo 40 velikih katoliških društev v skupno zvezo za boj proti zlorabi alkohola. Namen te zveze je zbuditi med nemškimi katoličani zanimanje za boj proti zlorabi opojnih pijač in odpravljati vso ogromno škodo, ki jo ta zloraba povzroča. Je na Nemškem to pa tudi potrebno, ker tam ta zloraba silno raste. Na vsakega Nemca je prišlo l. 1924 44.9 litrov, leta 1927 pa že 76.3 l piva, žganja pa leta 1924 0.6 l, leta 1927 pa že 1.34 litra. Bolnikov, ki so vsled te zlorabe oboleli, je bilo v bolnicah leta 1923 — 2343, leta 1924 — 3855, leta 1925 pa 4820. V umobolnicah pa jih je bilo leta 1923 — 5607, l. 1924 — 7385, leta 1925 pa 10.170. Te številke pač dovolj jasno kažejo, kako škodo povzroča zloraba alkohola že telesnemu zdravju, a kaj šele dušam človeškim in glasno govorijo, da

je boj proti tej zlorabi veliko krščansko delo, pa tudi velika krščanska dolžnost.

Katoliške mladinske organizacije v obeh sv. Očeta. V mestu Antwerpen so pred kratkim imele flamske mladinske organizacije svoje veliko zborovanje, katerega se je udeležilo nad 100.000 mladih Flamcev. Pri slavnosti nem zborovanju je prebral kardinal Rocy pismo, ki ga je zborovalcem poslal papež Pij XI. V tem pismu pravi papež, da naj bodo mladi ljudje prepričani, da so, ko se zbirajo v katoliških mladinskih organizacijah, po posebni božji milosti poklicani in izbrani, da se udeležujejo dela, ki je tako zelo podobno duhovniškemu delu, da pomagajo z molitvijo, z delom in žrtvami med današnjim svetom zidati kraljestvo Kristusovo. Te velike važnosti, ki jo imajo za današnji svet mladi, od vere čisto prešinjani ljudje, se dobro zavedajo tudi krščanski belgijski učitelji. Na velikem zborovanju se je od učiteljske strani same povdarjalo, da bi morali vršiti učitelji med mladino prav apostolsko delo za Kristusa, pa otroke vzgajati tako, da gredo kot prepričani kršč. ljudje v življenje.

Lurd. Francozi so imeli letos 56. narodno romanje v Lurd. Pripeljali so se tja v 18 vlakih pod vodstvom škofov in 400 duhovnikov. Imeli so s seboj okoli 1000 bolnikov. Zgodilo se je tudi nekaj izvanrednih ozdravljenj, ki jih zdravniki še preiskujejo.

Zločini bivših orjunašev prišli na dan.

Ne le vso Slovenijo, pač pa vso državo in še široko po Evropi je razburil politični uboj bivšega orjunaša Perica, o čemer smo poročali že v zadnji številki. Razkritja o tej stvari so spravila na dan zelo čudne reči. Nikakor jih ni mogoče pred narodom zatajiti, ker se sedaj gotove politične stranke skrivajo in se svoje bivše nasilne organizacije sramujejo.

Bivša Orjuna — liberalna.

Da so pri nas v Orjuni bil organizirani sami liberalci, je znano. Poštenega, krščanskega človeka niso speljali v svoje mreže razen onih, ki v svoji zaslepljenosti in trmi hočejo biti povsod zraven, kjer gre zoper SLS. Svoj čas tudi liberalci niso nič tajili, da je Orjuna njihova. S ponosom so se voditelji liberalcev nazivali orjunaše, z radodarnostjo so jih podpirali, če tudi ne iz svojega, ampak pred vsem iz blagajn države in raznih bank. Liberalen tisk je bil orjunske glasilo in zaščita. Liberalni poslanci so posredovali za orjunaše, da so jih skrili pred pravico zakonov. Zastonj se sedaj izgovarjajo, da — nimajo liberalci z Orjuno zveze!

Umrjeni Peric — izdal zločince.

Peric, ki se je sprl s svojimi tovariši, je vedel, da ga čaka smrt, ker so bivši orjunaši imeli v tem oziru — malo ali nič vesti. Zato pa je popisal vse zločine na 41 polnih pol s strojem pisanih. Te spise je poslal

svojemu prijatelju Rističu v Belgrad in ga prosil, da se objavijo, če njega zadene smrt. Tako se je tudi zgodilo.

Zločini bivših orjunašev.

Kolikor je preiskava do sedaj doglala, so izvršili po Pericevem poročilu ti ljudje okrog 15 težkih zločinov in umorov. Poleg umora Fakina trdi Peric, da so ti bivši orjunaši izvršili roparski napad na železniško blagajno v Prestranku in odnesli 180.000 Din. Pri tem napadu so se tudi streljali in sta dva mrtva obležala, ostali so pobegnili v Ljubljano in so denar uporabili za strelno orožje. Peric dalje očita, da so zažgali več vasi na italijanski strani Slovenije, oropali laškega pismonošo, pripravili napad na ministra dr. Ninčiča, ki pa se jim ni posrečil, umorili Cerkvenika in sledi vodijo še tudi do te sumnje, da so umorili trgovca Pipana in finančnega stražnika Zakrajšeka.

Kdo je aretiran?

Na podlagi Pericevih zapiskov so aretirani ti-le orjunaši: Josip Kuček, Filip Kosec, inž. Marko Kranjc, industrijalec na Vrhniki Jelovšek, njegov lovec Anton Krašovec, urednik »Orjuna« Verbič in še nekateri. Policija je pri aretiranih na domu našla velike zaloge orožja. Preiskava se vrši v najširšem krogu in bo trajala nekaj tednov, da se vse priče zaslisi in spisi preštudirajo.

brigali za Kristusa, pa vemo, kaj je nam držati o Kristusu.

Drug prizor: Jezus sredi otrok. — Nekateri stojijo ali klečijo okoli njega, druge ima v svojem naročju ter imajo uprte svoje oči v njegovo milo obličje, a on jih z izrazom neizrečene ljubezni na svojem licu blagoslavlja. Kristus je ostal sredi otrok tudi naprej. Kjer vzgajajo starši svoje otroke po Kristusovih načelih, kjer jih skušajo navajati na Kristusa z molitvijo, s službo božjo, s pogostim sv. obhajilom, tam je Kristus sredi otrok. Kjer je prava krščanska šola, je sredi otrok Kristus in oni pijejo iz njega blagoslov za nadaljne življenje. In koliko je tudi še odraščajoče mladine okoli Kristusa, pa ga tako navdušeno in z ljubeznijo gledajo s svojimi mladimi očmi, so navdušeni za njegove nauke in jih hočejo imeti za smernice v svojem življenju, hodijo velikokrat k njemu in mu odpirajo svoje duše. Ali ni Kristus sreča tem otrokom, tej odraščajoči mladini? Kaj bi bili vsi ti tisoči in milijoni mladih src brez Kristusa? Kaj? Vidite lahko to vsak dan.

Kristus med žalostnimi, potrtnimi, bolanimi. Kako usmiljenje mu sije iz obraza, kako govorijo njegove ustnice: »Množica se mi smili«, kako se sklanja k njim, kako jim govori mile besede, kako so potolaženi, okrepani, koliko jih je ozdravljenih. In odkar je lahko zapisal sv. Pavel besede, da se je prikazala v Kristusu ljudomilost Boga in Zveličarja našega, stoji Kristus med trpečimi ljudmi s svojim usmiljenim obrazom, z razprostrtimi rokami, z odprtimi srcem in govori: »Pridite k meni vsi, ki se trudite in ste obteženi in jaz vas bom poživil.« In koliko žalostnih, potrtnih, obupanih src, koliko nesrečnih, koliko bolanih se je oziralo tekom vseh krščanskih stoletij v usmiljeni Kristusov obraz, ga je gledalo razpetega na križ, je klečalo pred njegovim tabernakljem in je pilo iz njega tolažbo, uteho in pomoč. Da, vse to skoraj brezmejno morje gorja in bridkosti, ki valovi po vsem svetu, kaj bi bilo brez Kristusa?

Kristus pri Jakobovem vodnjaku z grešno Samarijanko, Kristus ko mu kleči pri nogah Magdalena, Kristus, ko kliče z drevesa krivičnega Caheja. Kako so se te duše, zapletene v greh in strast, vse nesrečne v takem življenju, oprostile pri Kristusu teh vezi in se dvignile ob njem k novemu življenju. In za temi jih vidiš vsa sto letja po vsej zemlji na milijone, ki so se tudi pri Kristusu rešili teh žalostnih in nesrečnih vezi, vidiš, kako so se oni, ki so res odpirali svoje duše Kristusu, ki so bili v vsem svojem življenju tudi v besedah in mislih pravi učenci Kristusovi, kako so se dvignili ob Kristusu do svetlih višin življenja. Kolikim dušam je Kristus res bil, kar je rekel o sebi: vstajenje in življenje.

»Kaj se vam zdi o Kristusu?« Če gledamo, kaj je Kristus svetu, kaj je tolikim in tolikim človeškim dušam, moremo priznati: »To, kar je Kristus

mi nihče drugi, Bog je, naša sreča je.« »Kaj se vam zdi o Kristusu? Ali bi mogli živeti, shajati brez njega?« — Priznati moramo: »Nikakor ne! Kako bi bilo brez Kristusa v naših dušah, v naših hišah, v naših krajih?« Zato pa h Kristusu, še veliko bolj h Kristusu! V naše duše še več luči po Kristusovi besedi, še več moči in življenja po Kristusovi milosti! Naj postane Kristus Odrešenik in Izveličar vsakega izmed nas, potem bomo znali dati odgovor na vprašanje: »Kaj se vam zdi o Kristusu?«

Važno delo nemških katoličanov. Na Nemškem se je združilo 40 velikih katoliških društev v skupno zvezo za boj proti zlorabi alkohola. Namen te zveze je zbuditi med nemškimi katoličani zanimanje za boj proti zlorabi opojnih pijač in odpravljati vso ogromno škodo, ki jo ta zloraba povzroča. Je na Nemškem to pa tudi potrebno, ker tam ta zloraba silno raste. Na vsakega Nemca je prišlo l. 1924 44.9 litrov, leta 1927 pa že 76.3 l piva, žganja pa leta 1924 0.6 l, leta 1927 pa že 1.34 litra. Bolnikov, ki so vsled te zlorabe obboleli, je bilo v bolnicah leta 1923 — 2343, leta 1924 — 3855, leta 1925 pa 4820. V umobolnicah pa jih je bilo leta 1923 — 5607, l. 1924 — 7385, leta 1925 pa 10.170. Te številke pač dovolj jasno kažejo, kako škodo povzroča zloraba alkohola že telesnemu zdravju, a kaj šele dušam človeškim in glasno govorijo, da

je boj proti tej zlorabi veliko krščansko delo, pa tudi velika krščanska dolžnost.

Katoliške mladinske organizacije v obeh sv. Očeta. V mestu Antwerpen so pred kratkim imele flamske mladinske organizacije svoje veliko zborovanje, katerega se je udeležilo nad 100.000 mladih Flamcev. Pri slavnosti nem zborovanju je prebral kardinal Rocy pismo, ki ga je zborovalcem poslal papež Pij XI. V tem pismu pravi papež, da naj bodo mladi ljudje prepričani, da so, ko se zbirajo v katoliških mladinskih organizacijah, po posebni božji milosti poklicani in izbrani, da se udeležujejo dela, ki je tako zelo podobno duhovniškemu delu, da pomagajo z molitvijo, z delom in žrtvami med današnjim svetom zidati kraljestvo Kristusovo. Te velike važnosti, ki jo imajo za današnji svet mladi, od vere čisto prešinjani ljudje, se dobro zavedajo tudi krščanski belgijski učitelji. Na velikem zborovanju se je od učiteljske strani same povdarjalo, da bi morali vršiti učitelji med mladino prav apostolsko delo za Kristusa, pa otroke vzgajati tako, da gredo kot prepričani kršč. ljudje v življenje.

Lurd. Francozi so imeli letos 56. narodno romanje v Lurd. Pripeljali so se tja v 18 vlakih pod vodstvom škofov in 400 duhovnikov. Imeli so s seboj okoli 1000 bolnikov. Zgodilo se je tudi nekaj izvanrednih ozdravljenj, ki jih zdravniki še preiskujejo.

Zločini bivših orjunašev prišli na dan.

Ne le vso Slovenijo, pač pa vso državo in še široko po Evropi je razburil politični uboj bivšega orjunaša Perica, o čemer smo poročali že v zadnji številki. Razkritja o tej stvari so spravila na dan zelo čudne reči. Nikakor jih ni mogoče pred narodom zatajiti, ker se sedaj gotove politične stranke skrivajo in se svoje bivše nasilne organizacije sramujejo.

Bivša Orjuna — liberalna.

Da so pri nas v Orjuni bil organizirani sami liberalci, je znano. Poštenega, krščanskega človeka niso speljali v svoje mreže razen onih, ki v svoji zaslepljenosti in trmi hočejo biti povsod zraven, kjer gre zoper SLS. Svoj čas tudi liberalci niso nič tajili, da je Orjuna njihova. S ponosom so se voditelji liberalcev nazivali orjunaše, z radodarnostjo so jih podpirali, če tudi ne iz svojega, ampak pred vsem iz blagajn države in raznih bank. Liberalen tisk je bil orjunske glasilo in zaščita. Liberalni poslanci so posredovali za orjunaše, da so jih skrili pred pravico zakonov. Zastonj se sedaj izgovarjajo, da — nimajo liberalci z Orjuno zveze!

Umrjeni Peric — izdal zločince.

Peric, ki se je sprl s svojimi tovariši, je vedel, da ga čaka smrt, ker so bivši orjunaši imeli v tem oziru — malo ali nič vesti. Zato pa je popisal vse zločine na 41 polnih pol s strojem pisanih. Te spise je poslal

svojemu prijatelju Rističu v Belgrad in ga prosil, da se objavijo, če njega zadene smrt. Tako se je tudi zgodilo.

Zločini bivših orjunašev.

Kolikor je preiskava do sedaj doglala, so izvršili po Pericevem poročilu ti ljudje okrog 15 težkih zločinov in umorov. Poleg umora Fakina trdi Peric, da so ti bivši orjunaši izvršili roparski napad na železniško blagajno v Prestranku in odnesli 180.000 Din. Pri tem napadu so se tudi streljali in sta dva mrtva obležala, ostali so pobegnili v Ljubljano in so denar uporabili za strelno orožje. Peric dalje očita, da so zažgali več vasi na italijanski strani Slovenije, oropali laškega pismonošo, pripravili napad na ministra dr. Ninčiča, ki pa se jim ni posrečil, umorili Cerkvenika in sledi vodijo še tudi do te sumnje, da so umorili trgovca Pipana in finančnega stražnika Zakrajšeka.

Kdo je aretiran?

Na podlagi Pericevih zapiskov so aretirani ti-le orjunaši: Josip Kuček, Filip Kosec, inž. Marko Kranjc, industrijalec na Vrhniki Jelovšek, njegov lovec Anton Krašovec, urednik »Orjuna« Verbič in še nekateri. Policija je pri aretiranih na domu našla velike zaloge orožja. Preiskava se vrši v najširšem krogu in bo trajala nekaj tednov, da se vse priče zaslisi in spisi preštudirajo.